

Till: Landshövdingar i varglänen

2021-09-17

Angående kommande beslut om licensjakt efter varg

Svenska Rovdjursförbundet ber länsstyrelsen att inte besluta om licensjakt efter varg under 2022. Någon licensjakt bör inte ske kommande år.

Vi vill särskilt understryka följande omständigheter, som var för sig och tillsammans starkt talar för att licensjakt efter varg inte bör ske:

- Att med en licensjakt riskera att hamna under referensvärdet 300 vargar som inte får underskridas när populationen är som lägst i april 2022.
- Att acceptansen är stor för vargen i Sverige 69% och endast 12% är negativa till varg. Det är jaktintresset som är 3% som driver den negativa synen på varg i Sverige.
- ArtDatabankens omklassning av vargstammen till *Starkt hotad* (EN) i april 2020.
- Risken för att den svenska vargstammen försätts i allvarlig fara genom att hållas på alltför liten population under en lång tid av höga inavelstal.
- Genom jakt förstöra etablerade och stabila revir som inte har haft någon negativ påverkan på tamboskap
- Förhindrar en spridning av vargstammen söder ut och därigenom motverka en jämnare population i Sverige.
- Finns inga tydliga vetenskapliga underlag som visar att jakt leder till större acceptans snare tvärt om
- Nya outredda varningstecken om en oroväckande hög andel genetiska skador bland de vargar som fälldes i januari.
- Jaktens oförenlighet med EU:s fridlysningsregler, som nu förtydligats i den så kallade *Tapiola*-domen. Särskilt gäller detta försiktighetsprincipens genomslag vid bedömning av vetenskaplig osäkerhet och formuleringen av det svenska referensvärdet där man tagit hänsyn till den ryska populationen för att nå ett så lågt värde som 300 vargar.
- Den svenska förvaltningens misslyckande med att nå förutsättningen för referensvärdet 300 vargar, nämligen att en immigrerande varg per fem år ska få avkomlingar som förstärker den svenska populationens genetiskt.
- Det pågående överträdelseärendet om den svenska vargförvaltningen och licensjakten hos EU-kommissionen, som varit föremål för förnyad skriftväxling och möten under våren.

Sveriges vargstam lider som bekant av en hög inavelsgrad som i grunden beror på att den är för liten, alltför hårt ansatt av legal och illegal jakt och isolerad från omgivande populationer. Stammen har bildats av få individer och alltför få invandrade vargar har bidragit till den svaga genetiska basen.

Så nyligen som i april 2020 omklassificerade ArtDatabanken vargstammen till *Starkt hotad* (EN) i den nu aktuella rödlistan. Även om vargstammen kan ha återhämtat sig något sedan dess, så sätter Sveriges beståndsbegränsande jakt på en fragil population av ett fridlyst rovdjur ett destruktivt exempel för andra stater.

Vid vetenskaplig osäkerhet om det angivna syftet bakom jakten verkligen leder till en positiv effekt ska man enligt *Tapioladomen* avstå från undantag enligt artikel 16.1 e) från förbudet. Idag är den vetenskapliga grunden för om licensjakt efter varg verkligen leder till ökad acceptans eller minskad illegal jakt minst sagt omtvistad. Det hör till saken att den positiva samvariation med illegal jakt som Li-berg fann i en rapport 2020 (som Naturvårdsverket hänvisade till i fjolårets vägledning till länsstyrelserna) endast återfanns i en av modellerna. I samma artikel återges också hur vetenskapligt omdebatterad frågan är. Forskningen synes snarare väga över till att beståndsbegränsande jakt leder till minskad acceptans.

Utifrån den rådande situationen för den svenska vargstammen och osäkerheter i de rättsliga förutsättningarna är det uppenbart att det är oansvarigt att genomföra den omfattande licensjakt som jägarförbunden kräver på varg 2022.

Dag som ovan,

Magnus Orrebrant

Ordförande,
Svenska Rovdjursföreningen